

Sânnicolau Mare, purtând numele protectorului său Sfântul Nicolae, a fost un loc ales de Dumnezeu, asezându-l în calea tuturor timpurilor zbuciumate ale istoriei europene, pe Valea Muresului, pe drumul european Berlin – Viena – Timisoara, rezistând de-a lungul istoriei, de peste două milenii, a devenit astăzi un oras înfloritor în partea cea mai vestică a țării.

Asezat în calea postalioanelor, diligențelor și cărăusilor și la confluența principalelor axe de

circulație, la intrarea și ieșirea din Banat, localitatea a îndeplinit și funcția turistică specifică zonei de câmpie. Localitatea a îmbinat armonios turismul rural (agroturismul) cu cel urban, prin vechea tradiție populară, cu evoluția modernă a societății. Ca localitate de popas a poștalioanelor și diligențelor, în Sannicolau Mare s-au creat, de-a lungul timpului, dotările necesare pentru cazarea, întreținerea și hrănirea oamenilor, mijloacelor de transport și a animalelor ce tranzitau zona. În acest scop, în localitate au existat, atât localuri mari, cu anexele necesare, dar și case particulare care asigurau aceleași servicii.

Principala atracție a reprezentat-o modul de primire și serviciile calificate oferite de către locuitorii așezării, precum și bucătăria sâmniclăuseană, muzica populară românească și cea a naționalităților conlocuitoare, cunoașterea rețetelor de circulație europeană și alte tradiții specifice, ceea ce a făcut, să și se ducă faima de un oras însemnat, cu oameni deosebiți.

În acest sens, putem să amintim existența, până în anul 1948, a hotelului și restaurantului Vulturul Negru, Hotelul Imperial restaurantul Ricord, Românul Vesel, Rândunica, precum și alte localuri mai mici și cafenele, birturi și pensiuni particulare și un Casino Civil. În hotelurile din oras se practica prostituția, aceasta fiind legalizată.

Începând cu anul 1724 și apoi 1837, localitatea devenea târg anual și săptămânal, fiind vizitată de sute și chiar mii de cetățeni din comunele din jur, dar și din Ungaria, Serbia, Transilvania și Oltenia, care puteau cumpăra produse din fabricile locale și cele ale mestesugarilor. Existența curentului electric, încă din 1870, de la uzina din Kikinda și apoi din 1919 de la Moara Polhasca (uzina electrică), a creat orasului un farmec aparte, aducând civilizația europeană în această zonă a țării.

Construirea cinematografului Imperial în 1905 a atras după sine venirea în localitate a multor turiști, la vizionarea filmelor atât pentru cei ce tranzitau zona cât și pentru cetățenii localităților din jur. O atracție deosebită pentru vizitarea localității o reprezintă comoara găsită, în anul 1799, unic tezaur de aur de acest fel în lume. Prin relațiile interumane, datorită structurii interetnice, în fiecare an, localitatea este vizitată de rudele cetățenilor din Austria, Germania, Ungaria, Serbia, SUA alte state ale lumii și din toate județele țării.

Prin redeschiderea punctului de trecere a frontierei în anul 2001 la Cenad, a făcut ca orasul să devină din nou un centru de atracție turistică, dar și de tranzit pe drumul european ce leagă România de centrul Europei.

sursa: [official website](#)